

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrta leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Petindvajsetletnica slovenskih taborov.

Na sijajnem shodu volilcev v Kapeli blizu Radgone — navzočih okoli 2000 ljudi — spominjalo se je hvaležno mož, ki so pred 25 leti narodno zavest budili na slovenskih taborih. Prvi vršil se je dne 9. avgusta 1868 v Ljutomeru. Ljudij bilo je več, kakor 8000 zbranih. Govorili so deloma sedaj vže rajni domoljubi: dr. Razlag, Kukovec, dr. Zarnik, Raič in dr. Vošnjak. Sklenilo se je: Slovenci potrebujemo in zahtevamo: 1. slovensko uradovanje; 2. slov. ljudske in srednje šole; 3. slov. kmetijsko šolo na deželne stroške; 4. podroben izvrševalni zakon člena XIX.; 5. upravno skupino vseh slovenskih pokrajin z narodnim upravljanjem. Sledil je kmalu tabor v Žavei, dne 6. septembra 1868. Govorili so za iste sklepe: dr. Vošnjak, dr. Ploj, dr. Zarnik in Raič. Ljudstva navrelo je nad 15.000 oseb. Jednako sklenili so taboraši tudi na tretjem taboru, ki je se vršil v Šenpasu v Primorskem, dne 18. oktobra 1868 v pričo 1000 ljudi. Govorili so: dr. Lavrič, dr. Vošnjak, Dolenc, Klavžar, Nabergoj in Živic. Letos teče 25. leto od tiste dobe. Slava in hvala domoljubom, ki so tabore sklicevali in narod tako navdušeno budili in podučevali!

Leta 1869 in 1870 vršili so se slednji tabori, to pa: v Ormožu, v Biljanu, Sevnici (2. junija 1869, govorniki: dr. Serbec, dr. Zarnik, dr. Vošnjak), Postojni, Vižmarjih, Gorici, Janetiču, Tolminu, Sežani, Cirknici, Bistrici, Kubežu in Ipavi. Vseh skupaj bilo je toraj 16 taborov, izmed teh nobenega v tužni Koroški.

Na taborih so se prizadevali domoljubi naše ljudstvo z nekakšno orjaško silo vzdramiti, da bi se svoje narodnosti zavedelo in svojih narodnih pravic in dolžnostij. Deloma je se to gotovo posrečilo. Glavna posledica pa je bila ta, da so domoljubi spoznali, kako močno potrebno je podrobno narodno delovanje. Začeli so torej širiti Mohorjevo družbo, Matico slovensko, časopise: »Gospodar«, »Narod«, »Slovenec«, »Sloga«, »Edinost«,

»Mir«, »Südst. Post« itd., snovati društva politična, gospodarska in zabavna, posojilnice in hranilnice. To je povsodi rodilo zaželenega sadu. Na Štajarskem smo do leta 1891 vse deželne in državne poslaniške sedeže priborili Slovencem, sploh nemškutarstvo na kmetih smo potlačili. Tukaj treba priborjeno le ohranjevati in krepiti.

Vsa naša sedanja borba teži za tem, da se svojim mestom in trgom podamo slovensko lice, kakor je na Kranjskem se vže zgodilo; bela Ljubljana je slovenska. Naša mesta in trgi so na slovenskih tleh, živijo od slovenskega denarja, naraščajo po slovenskih ljudeh. Njihovo prebivalstvo je vže sedaj v ogromnej večini slovensko — žali Bog še zvečinoma — le nemškutarsko. Temu velja naša borba, a ne Nemcem. Ti so naši gostje in ne bodo pogrešali slovanskega gostoljubja. Toda našo lastno sprideno kri ondi treba popraviti ali spodriniti, kar se izvrši prej ali slej, a vsakako zelo gotovo. In zatem pride doba, ko bomo Slovenci mogli uspešno tirjati vse to, kar so slovenski tabori pred 25 leti sklenili.

Kaj pa imamo sedaj storiti, česa se lotiti in kako, o tem bode razgovarjalo se in sklepalo na bližnjem občnem zboru »Slovenskega društva« v Mariboru, dne 8. septembra. Zberite se torej, domoljubi slovenski, številno na tem važnem shodu. Bodi to najlepša petindvajsetletnica in hvaležen spomin na slovenske tabore!

Dr. Lav. Gregorec.

Lovska postava.

Občina Ljubnica-Stenice je sklenila in odposlala sledečo prošnjo, katero Vam tukaj objavljamo z željo, naj druge občine storijo enako.

Slavna c. kr. kmetijska družba!

Splošne so pritožbe o veliki škodi, katero prizadevajo zajci, pa tudi druga zverina našemu sadunostnemu drevju in polju. Nemogoče je pa, vsa drevesa

tako ograditi in polje tako zagraditi, da bi zverinjad ne mogla blizu. Stroški za tako ograjevanje, pa zamuda časa bi znašali skoraj toliko, kolikor je vredno sadno drevje. In vendar nima poljedelec pričakovati postavne odškodnine. Tako polja in drevja postavno ne okovari.

Veselilo nas je toraj, ko smo čuli, da hoče slavna c. kr. kmetijska družba sama vzeti v roke to zadevo ter izposlovati spremembo dozdašnje lovske postave za nas vboge kmetovalce.

Merodajnim krogom bi moralo pač več ležeče biti na tem, da se z davki preobloženi kmetje obvarujejo take občutne uime in škode na njihovem posestvu! A zdajšnja lovska postava varuje ne — kmeta, temveč le zajce in najemnike lova.

Prosimo toraj najvdaneje: slavna c. kr. kmetijska družba naj blagovoli predložiti visokemu deželnemu zboru načrt postave, po kateri bi bilo vsakemu posestniku dovoljeno streljati vso zverinjad na svojem posestvu ali pa, da bi bili dolžni najemniki lova povrniti vso škodo posestnikom, katerih polja ali drevesa so poškodovana po divjačini.

Za tako postavo bo naše prebivalstvo srčno hvaležno vsem tistim, ki so pripomogli, da se je sklenila.

Ta prošnja se je sklenila soglasno v seji občinskega zastopa v Ljubnici in Stenicah, dne 23. julija 1893.

Občinski zastop v Ljubnici in Stenicah
dne 9. avgusta 1893.

Občinski pečat. Sledijo podpisi.

Cerkvene zadeve.

Zlata sv. meša v Žičah.

Letos ste bili samo dve fari naše vladikovine tako srečni, da ste njih farna predstojnika v primerno krepkem zdravju pela zlati sv. meši. O prvi zlati sv. meši, ki se je vršila dne 27. julija t. l. pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, je »Slov. Gosp.« že poročal. Najdnes pove še nekaj o onej zlati sv. meši, ki se je obhajala v nedeljo, dne 20. avgusta t. l. v Žičah pri Konjicah. Velečastiti gospod Gašpar Zabukošek, ki že od leta 1857 pasejo tamošnjo čredo, dopolnili so bili že dne 30. julija t. l. petdeseto leto svoje duhovske službe. Pri svojih skromnih razmerah hoteli so ta spomin obhajati celo na tihem. Na prošnjo svojih vdanih faranov in zvestih duhovskih gg. sosedov vdali so se, da so slovesno zapeli svojo zlato sv. mešo. Ljudij se je bilo zbralo od daleč in od blizu, duhovnikov pa iz domače in sosednje Slovenjebistriške dekanije ednajst. Tem pridružili so se bili še vlč. g. Luka Jeriša, župnik Gomilski, nekdanj kapelan Ločki in trije gg. bogoslovci. Lepa vrsta belo oblečenih učenk kinčala je slovesni vhod v praznično napravljeno cerkev, »križevska dekleta«, ki so v obilnem številu prejela ta dan iz rok č. g. zlato-mešnika sv. obhajilo, povikšala so duhovno veselje. Krščansko besedo pri tej zlati sv. meši spregovorili so vlč. g. Jernej Voh, dekan Konjiški, stregla sta pa pri sv. meši poleg g. dekana še č. g. Karba, župnik Zreški in č. g. J. Korošak, kapelan Ločki. Vrli farani Žički zložili so s pomočjo svetle kneginje Windisch-Graetz-ove potreben denar, da so č. nune Magdalenke iz Studenic pripravile za to svečanost novi ornat, to je mešni in večerniški plašč, potem par levitskih oblačil, albo itd. Častita duhovščina Konjiške dekanije poklonila je č. g. zlatomešniku v lepi bratski ljubezni za takšno svečanost potrebnega zlatomešnega vina. Da so se postavili mlaji in slavoloki, da se je streljalo in godlo, ni treba posebej popisovati. Bil je v resnici prelep praznik. P. N.

Nova maša v Dedincih pri Radgoni.

Prekasno slavnost slavila je na Velike maše dan Radgonska župnija, posebno nje slovenski prebivalci. Daroval je namreč tega dne preč. g. novomašnik Frančišek Rožman iz sekovske škofije, Slovenec iz vasi Dedinci ob prekmurski meji, svojo prvo sv. mašo vsemogočnemu Bogu. Bila je to slavnost, kakoršne v Dedincih že čez 50 let ne pomnijo — slavnost, katere so se posebno veselili zapuščeni in že umirajoči Slovenci na štajarsko-ogerski meji. Pridigoval je najprej nemški preč. g. Radgonski dekan Pinterič, slovenski pa in sicer kaj ginjaivo Spielfeldski preč. g. župnik A. Muršec. Na slavoloku, ki je bil postavljen pred cerkvijo in župniščem, svetil se je ta-le nemško-slovenski napis: »Sei gegrüsst, Neugeweihter, Bodi nam pozdravljen, novomešnik!«, kakor je popolnoma naravno v nemško-slovenski župniji. Toda slovenski napis bôdel je neki Radgonskim nemčurjem v oči, kajti nekdo iz te hudobne, brezznačajne zalege bil je toliko drzen, da je slovenski napis pomazal s črnim. To je pa bilo celo pohlevnim Radgonskim Slovincem preveč, kajti brez razločka vsi so obsojali to surovo dejanje jednega nadotudnega germanskega sina. Zapomnite si to dobro, Slovenci! Taki so vam nemški in nemškutarski kričači, ki vas niti pri tej verskej slavnosti niso pustili pri miru, kajti pošten in pravičen Nemec bi se gotovo sramoval takšnega surovega čina.

V Dedincih, kjer se je slovesno obhajala slovenska primicija, bili so postavljeni trije veliki prekasno ovenčani slavoloki, od katerih je jeden nosil besede: Z veseljem pozdravljajmo Dedinci mešnika novoposvečenega! drugi pa: Kakor fant je odšel in mešnik je prišel in obdeloval bode vinograd Gospodov. Raz prijazno utico pa je vihrala mogočna slovenska trobojnica, ki je vsakemu jasno pričala, da še tu živé Slovenci, ki še kljubu svojemu žalostnemu stanju niso pozabili, da jih je slovenska mati rodila in odgojila ter jih učila kramljati miloglasni slovenski jezik. Neizmerno veselje vladalo je med skoraj že zapuščenimi Slovenci sekovske škofije, ki že tako dolgo niso imeli prilike biti navzoči pri tako lepej versko-narodnej slovenskej slavnosti, katera se je kljubu zaprekan vendar pokazala v pravem slovenskem svitu. Prepevale so se umetne in narodne pesni. Jako sem se čudil, ko sem se prepričal o res lepem petju slovenskih deklic, da še je kljubu popolnoma nemški ljudski šoli vendar tako močno vkořenjena slovenska pesem, kajti Radgonski nemški kulturträgerji bi že bili davno radi tisti kosček slovenske zemlje izročili požrešni materi Germaniji. Ako se ne motim, priklatil se je tja tudi nekdo iz Radgone, ki je z nekakim ponosom vabil slovenske svatovce k nemškimi popevkam, dasi ravno je v svoje mladosti popeval kranjske okrogle, ... Takim ljudem pravimo: nemškutarji, ki še se tem ponašajo, da so zatajili svojo lastno slovensko mater, svoj slovenski ród in svoj mili materni jezik. Oj groza! Manjkalo tudi ni vzpodbudnih in navduševalnih napitnic in govorov, katerih jedro je bilo: Radgonski Slovenci, ostanite zvesti sv. veri in svojemu slovenskemu narodu, če se vam tudi sedaj slabo godi vlastipa ostanite zvesti in iskreni Slovenci na mejnem braniku slovenske zemlje, ljube matere Slovenije ter se ne dajte vjeti v velikonemško past, ki vedno na vas ubožce preži, saj bodo in morajo tudi za vas napočiti boljši in pravičnejši časi!

Tebi pa, preč. g. novomašnik, želim, naj ti milostni Bog podeli mnogo let neumornega delovanja na zapuščeni slovenski zemlji sekovske škofije. Usmili se ubogih zapuščenih slovenskih ovčič, ko boš poslan k njim, tolaži in krepí v verskem pa tudi v narodnem oziru zadnje ostanke slovenskega naroda, ki je nekdanj bil razširjen po celem sekovski škofiji! Ciriljev.

Gospodarske stvari.

Nekaj o šparglju.

Brez šparglja si pač že dandanes ne moremo misliti pravo in popolno kosilo ali obed. Prikupilo pa se je to zelenje, ker je ob enem tečno, okusno, milo in zdravo. Ni toraj čuda, če se pridno goji. A na kak način? Načinov se je že cela vrsta nasvetovala. Nekatere gospodinje ga posajajo prav (celo 8 dm) globoko in devajo gnoj še pod rastlino. Korenine pa poganja špargelj namesto v osrčje zemlje le po vseh straneh, skoraj vodoravno. Da na tak način ne dobijo dokaj gnoja, se lahko uvidi. Vrh tega odtegne se s takim sajenjem rastlini dobrodejna luč in svetloba. Druge pa ga gojijo na solčnih krajih, da je tem preje ga dobiti. Sadi pa se naj primeroma pozno v spomladi, ko je že precej topla in se ni več bati mraza. Še o kresu ni prepozno — a obrezavati se nikakor ne sme brez škode. Kjer stoji špargelj, naj bo zemlja naravnana, da se ne zbirajo mlake in ne delajo grude. V obče moraš zelo pazen biti pri sajenju, da ne poškoduješ mlade rastline, da ne pride pregloboko a tudi ne ostane preplitvo, da ima okoli in dovolj gnoja, da se zemlja primerno sprhlja itd. Posajajo naj se dovolj daleč vsak sebi. Akoravno je že špargelj po dveh letih precejšnje velikosti, naj se vendar počaka do tretjega leta, da pride k pravi moči. Celozna 20 let ima gospodinja po takem načinu šparglja dovolj. A škoda za toliko prostora med posajenim špargljem. Ta prostor pa si drugače okoristi. Tu se dajo posaditi druge vrtno zelenjave, ki ne poganjajo pregloboko svojih korenin, ne delajo preveč sence šparglju in so le kratko časa v zemlji.

Če se na tak način pridno zelenje posaja, sprhlja se s tem tudi zemlja, za kar je tudi špargelj hvaležen. Ako se zemlja prej ni dosti pognojila, sme se temu pomagati s tekočim gnojem, ki prodere do korenin špargeljevih.

Kakšen špargelj v vrtu imaš, to je ne le v zvezi s kakovostjo zemlje, z množino potrošenega gnoja, ampak tudi s tem, kako se rabi. Mlade rastline naj se le malokdaj prirezujejo, ker na ta način prehitro območ pridejo. Bolje je potrpeti. Ko so rastline dorasle, rabiš jih brez skrbi. Vsako leto pa se mora zemlja, v kateri špargelj počiva, prekopati. Se ve, da to se ima zgoditi o takem vremenu, da dež ali mokrota rastlinam ne more škodovati. Gnojiti pa je treba le vsako drugo leto, če je špargelj sam. Ako pa po gori navedenem načinu posajaš tudi druge vrtno rastline, moraš vsako leto gnojiti, da špargelj škode ne trpi po onih tovarišicah.

Prekopavanje mora se zgoditi po minoli zimi, ne pred zimo, da dobi špargelj toplote, ne mraza.

Že v začetku smo omenili, da špargelj pošilja svoje korenine večidel na vse strani, vodoravno. V globočino jih že gre tudi nekaj, a korenine, ki imajo glavno zalogo, razprostirajo se v enaki visokosti z rastlino. Treba je po tem takem skrbeti, da ima špargelj skrbno vrejeno posteljo, t. j. zemljo okoli sebe zrahljano in dobro pognojeno. Potem bo krepko se razvijal in poplačal gospodinje obilni trud obilno.

Smrt kloščem!

Marsikak gospodar jadikuje in se čudi, kako mu ovce hirajo. Posebne bolezni ne more zapaziti. Ne redi se nobena. Tembolj pa hujsajo vse po vrsti. Skrbno krmljenje in obilna klaja ne pomaga. Če skrbneje pogledaš, našel boš, da so ovce žive — kloščev. Ti se redijo od ovčje krvi in se prav dobro počutijo v mehki suknji ovčji.

Jajčice kloščevo se v trupu matere razvije in po-

stane meh (Puppe) in pride kot tak na svet. V dobrih treh tednih že so dorasli in zdaj se kloščeki že plodijo. Zgodi se to zlasti v topli spomladi, a tudi v drugih letnih časih. Množina mladičev je precejšnja. Ni čuda, če na ta način v kratkem cela čreda ovac oživi kloščev. Vsak pozna dobro klošča, le spravil bi ga vsak rad iz svojih ovc. Mnogo sredstev se je že priporočevalo.

Ostrižene ovce nikakor niso varne ali rešene tega malega mrčesa, kajti jih ostane cela tropa še v koži, v ostalikh volne. Ti se hitro množijo in zopet imaš ovco polno kloščev.

Drugi mažejo živali z živosrebrno mažo, a živo srebro ni varno sredstvo, za jagnjeta celo ne. Tudi cela priprava je obširna in malokomu pristopna.

Preganjanje kloščev s prahom zoper mrčese se tudi ni kaj priljubilo. S prahom ne prideš mrčesu do živega, če je še tako močen.

Nekateri opirajo ovco s tobakom. A tudi to ne uniči kloščem življenja. Ponavljati se mora prepogosto, je sitno in predrago. Z arzeniko že menda nihče več ne preganja kloščev, ker s tem le nositelju samemu škoduje. Saj še pri konjih in pri živini ni arzenika na svojem mestu. Najzdatnejša je menda le karbolinova kislina, a ne sama, ampak v vodi razmočena. A ne da se rada razmočiti. Še ni dolgo, kar so izumili sredstvo, po katerem se pa tudi ta kislina rada z vodo zveže. Ta mešanica se prodaja za mazanje, oziroma kopanje. Ne le mrčes sam, t. j. klošči, temveč cela zalega se uniči do dobrega in za nekaj let so ovce rešene nepovoljnega gosta.

Sejmovi. Dne 2. septembra na Planini in v Trnovicah. Dne 4. septembra na Tinskem, v Mariboru in na Valcu nad Dravo.

Dopisi.

Iz Slov. goric. Naj mi bo dovoljeno malo označiti 23. julij. Ta dan se je blagoslovila zastava ognjegasccev pri sv. Trojici. No, upal sem že naprej videti nemčurski napredek, a sem se zmotil, ker je bilo dokaj — slovenskega. Trobojnico sta razobesila trgovca gg. L. Babosek in J. Friš; prvi je imel ogromno dolgo, tako da je do tal segala. Sicer so nemškutarji v predvečer ukazovali, da naj imenovanca snameta to — sodrgo, a g. Friš je zavrnil: »Saj imam na svoji hiši, kaj hočete?« Jednako g. Babosek. Radi tega možatega obnašanja se najtopleje priporočata Slovencem. Druge hiše in okna so bile okrašene z nemškimi napisi in pozdravi a na slavlolu je bil: »Gut heil!« Sv. mešo so brali vlč. g. dekan J. Jurčič, in imeli so tudi pridigo, v kateri so ognjegascem na srce polagali spoštovanje do sv. katoliške cerkve. Pri sv. maši se je pelo — slovensko, kar menda ni ravno dobro delo ušesom tem gospodom. Po blagoslovljenju so šli v »paradi« k slavlolu, kjer je gospod Golob imel govor, pri čijem so ga na veliko jezo nemškutarjev začeli motiti — zvonovi, bil je pogreb. Slovenska dekleta so potem na vrtu g. Goloba pevala lepe miloglasne slovenske pesmice, na čelu jim gospica Lizika Babosek; očarala so marsikaterega Slovenca, a razljutila ušesa nemčurjev. V obče rečeno, vel je še celo med gasilci — slovenski duh, a vendar še je preslab, da bi se popolno otresel te nemške čmige. Na večer je nek gospod, ako sem dobro poduččen, zabavljaj radi zvonjenja med govorom, pa saj častiti gospodje za to nič ne moreje. Kakor čujem, so si ti inteligentni gospodje dolgo v noč močili grla in hladili srce s hladnim pivom, takó, da se je potem dobro natrkan zvrnil

nek gospodek, ter si glavo potolkel; zdravnik je moral kožo na nemški butici skupaj zašiti, a nekega doktorčka žena, a ne slovenskega, ki se je pri njem vozila, je baje tudi dobila neko prasko. Končno je moj smoter, da ponovim vsaj nekaterim ognjegascem besede č. g. dekana, da bi naj obiskovali — cerkev. —j—

Iz Negove. Okrajno glavarstvo Ljutomersko je zapovedalo občinam svojega delokroga, da morajo na razpotjih postaviti kažipote. Ni pa zapovedano, da morajo biti ti kažipoti le v nemškem jeziku. Skoraj vse občine so svojo nalogo dobro rešile in si postavile kažipote v svojem — slovenskem jeziku. Čast vam, občinski predstojniki, ki se ne sramujete svetu očitno pokazati, da ljubite jezik, katerega Vas je učila mati in da mu pred drugimi prednost dajete. Ni pa tako v občini Negovski. Tu najdeš kažipote le v nemškem jeziku. Smešno se nam zdi in ne vemo, ali bi se smejali »pretkani« glavi občinskega predstojnika, ali bi občudovali njegovo visoko učenost, ker zna nekoliko besed tolči iz nemške »šprohe«. Ali menda misli obč. predstojnik, da ima v svoji občini same Prajze! Kdor ne ljubi in ne čišla jezika maternega, ne spoštuje svoje matere in je ob enem izdajalec svoje naroda. Gospod obč. predstojnik, dajemo vam svet, idite še enkrat k Vašim kažipotom in sicer pri belem dnevu s svetilnico v roki in z očali na nosu in si jih dobro od vseh strani ogledjte; znabiti se vendar prepričate, da gori tista mazarija ni na pravem mestu. Ali imate v svoji občini tistega mazača, kateri zna tako lepe oglaste črke namazati? Kaj pa delate domoljubi Negovski? Ali spite? Ako se ne popravi, bomo drugikrat kaj več in natančneje poročali. Ko bi ti napisi bili dvojezični, slovensko-nemški, nič bi proti ne imeli, pa sedaj ne moremo in ne smemo molčati, kajti to zahteva domoljubje, ker se našemu milemu jeziku s tem krivica godi, da se v kot potiska. Pri Negovi pač manjka in spet manjka bralno društvo, kjer bi se imela že mladina iz narodnega spanja dramiti. Daleč še smo za drugimi! —r.

S Črne gore. (Nenavaden) je bil pri nas 18. avgust. Povsod mile naše Avstrije razni narodi praznujejo s slovesnostjo cesarjev rojstni dan. Pa takšnega še naša lepa Gora ni doživela — ter mislim nikjer nobena župnija na Slovenskem. Ob devetih bila je slovesna sv. maša in v krasni naši cerkvi videl si — vojake, kar je na deželi nenavadno. Na Goro so postavili svoje tope ali kanone ter med sv. mašo vstrelili 12krat med obedom pa tudi 12krat. Tako se nobeden ne pomni, da bi se pri nas praznoval eesarjev rojstni dan. Izvrstno so peli otroci v cerkvi, kar so očito gg. častniki spoznali. Skrbimo Slovenci za izvrstno petje, katero še drugi narodi radi poslušajo in hvalijo.

Iz Brežic. [Konec.] Imenovani gospod pa ima svoje stanovanje v hiši nemške hranilnice — in v kratkem času se mu je zvišala že tako velika najemnina. Se ve, da gospod Sollner ni s tem zadovoljen in — iti mora. Pa ne samo nemški moški spol (mi ne rečemo možje), temveč tudi gospé delujejo za nemštvo in kako? Jedna je prepovedala svoji dekli, da slovenskih gospá ne sme pozdravljati; to pa je, se vé, da tem zelo ljubo; moj Bog, kako tudi ne, saj je tisti »kishant« pravo mučilo za vsako uho in »kishant« je prvi pogoj pri »slovenskih« poslih v »nemških« rodbinah. Omenil sem gori: »das deutsche Lied«. Prosim, da se mi ne smejete preveč, ako Vam začnem pripovedovati, kje se je ta pesem že pela. Pri veselici »otroški« »Kindergarten«, v katerega zahaja, ako posnamemo število po vedno »resnični« »vahtarci«, 30 ljubeznjivih nemških otrok. Sveta pomagalka! Zakaj se toliko posmehujete? Ali so to nemški otroci: Poljavšek, Grobošek, itd. Sami slovenski, in čudimo se slovenskim

starišem, da jim pripušča srce, svoje otroke v tak zavod pošiljati, kjer se toliko »germanizuje«. Ti slovenski otroci se morajo zdaj dati multiplicirati, da dobijo nemško šolo, ne v svoj prid, temveč ker se naši nemčurčki »kapricirajo«, ker prav za prav že tako imamo samo nemško šolo, slovenske nobene; žalostno — pa istina! S šolo pa so tudi uradi nemški. Občinski urad daje celo na slovenske vloge nemški odgovor, sramota za slovenske Brežice! Ali pustimo to, saj ni moči do konca priti, preveč se je že nabralo krivic, katere moramo trpeti, ker se ne branimo. Ali vzdramimo se in začnimo moško postopati, da zbrisemo črno piko, katero smo si doslej v slov. zgodovini z nemarnostjo pridobili in da se vresničijo besede: Vrč gre tako dolgo do studenca, da se stere — in nemčurstvo se mora streti. Govoril sem!

Od Kapele pri Radgoni. (Volilni shod) 27. avg. vršil je se nenavadno sijajno. Gostilnica g. Horvata bila je natlačena ljudij, zunaj in znotraj. Cesarske in slovenske zastave so veselo po zraku plapolale, možnarji gromeli, godba svirala: »Naprej zastava Slave«, ko je došel naš državni poslanec, č. g. dr. Lav. Gregorec, spremljan od mnoge gospode; med to videli smo tudi g. profesorja Žitka iz Maribora in g. Nedoka iz Krakova. Poslančev govor poslušalo nas je nad 2000 ljudij z velikim zanimanjem. Prvi del bil je gospodarstven, drugi političen. Izvedeli smo o mršavih razmerah v državnem zboru, ki so še kmetske poslance zapeljale glasovati za novi zlati denar brez zlata, za grozovenske milijone v podporo po židih izsesanim društvom, za uvažanje italijanskega vina po neznatni colnini. Naš poslanec za te reči ni glasoval in prav je imel: 100 milijonov je vže šlo za zlato, pa zlatega denarja le ni k nam. V razgovor prišla je zatem vojaška taksa, lovška postava, domovinski zakon in novi predlogi za dohodninsko dačo, ki bi naj krivice poravnala, ki davkeplačilce tarejo, ker so sedanji dačni zakoni zastareli. — Slovence so vže Rimljani našli v pokrajinah od Donava do Jadranskega morja, bili smo po njihovem odhodu nezavisni 300 let, prišli pod Bavare, Franke in nemško-rimsko cesarstvo, postali podaniki tujim grajščakom, dajali desetino, delali tlako in raboto 1000 let in bili potisnjeni v sedanje tesne meje, izgubivši $\frac{2}{3}$ slovenske zemlje. Leta 1848 postali smo svobodni in leta 1867 vsem drugim jednako-pravni državljani. Toda ljudstvo tega še ni razumevalo dovolj. Zato so domoljubi skrbeli najprvle za orožje: časopise, društva, posojilnice, hranilnice. Tako orožani začeli smo se boriti zoper trojne nasprotnike, namreč nemškutarje, tiste Nemce, ki se nam sovražne kažejo, zoper vlado, kolikor in kedar nam krha državljanske pravice. Prve smo na kmetih premagali, zoper druge in njihove nemškutarske zaveznike v mestih bojujemo se sedaj. Vpričo vlade pa naši poslanci naše pravice branijo, krivice zavračajo, dobili smo slovenske paralelke na gimnaziji v Mariboru. Letos je 25 let od one dobe, ko so se vršili prvi tabori v Ljutomeru in Žavci. Malo tega, kar so tam sklenili, je se dosegnilo. Toda ukrepili smo se in čudovito napredovali vsestranski: bližamo se zmagi! G. poslanec je djal: Njemu je geslo: vse za vero, dom, cesarja! V tem smislu bode deloval, dokler bode živ in zdrav in imel zaupanje svojih volilcev. Na vprašanje predsednika č. g. Meška: zaupajo li svojemu poslancu, odgovori ljudstvo z gromovitimi, dolgotrajnimi živio-klici. Cesarska pesem je pričela, ona je tudi sklenila ta za naše kraje znameniti, vseskozi sijajni shod volilcev. Še dolgo ga bomo pomnili.

Iz Vitanja. (Huda ura.) Nisem še čital v nobenem slovenskem časniku o veliki škodi, katero je napravila toča, deloma pa tudi grozni nalivi dne 5. avgusta t. l. v naši bližnji sosesi. Bilo je že proti večeru,

ko začne toča klestiti na južni strani Kozjaka, okoli Dobrne, sivotemni oblaki se vlečejo preko vinogradov po Čreskovi, Soteski na Gojko tje do Frankolovega. Tukaj je bilo najstrašnejše. Ne le, da je toča do malega vse pobila, vtrgal se je tudi oblak ter nenadna in silna povodenj odnesla rodovitno zemljo, raznesla mline in žage, povalila travnike ter na nje navalila cele gromade peska in kamenja. Na blizu tri ure daleč je stolkla toča vinograde, ter obrala temu polovico, drugemu tri četrtine, nekaterim, osobito Frankolčanom, pa tudi celo trgatev. Že itak revno ljudstvo ne bo imelo ničesar, kar bi moglo zdaj spraviti v denar, da si nakupi potrebnega živeža ter se reši dolgov, ki ga tarejo.

Iz Ormoža. (Da se resnica izpozna, treba slišati dva zvona.) V Ljubljanskem »Slovenu« nekdo dopisnik očitá vodstvu Ormoške Čitalnice: gosp. Gomsiju, točasnemu predsedniku in g. dr. Omulcu, točasnemu tajniku, zanemarjenje narodne dolžnosti, ker ob času knezoškofovega prihoda v Ormož in odhoda v Čitalnici nista izobesila slovenske zastave. Vzrok, da se to ni zgodilo, pa je, ker odbor Čitalnice tega ni sklenil, tudi v odborovi seji tega nihče, tudi dopisnik »Slovenec« ni predlagal. Čitalnica ima svoje stanovanje v gornjem predmestju, v Posojilnični hiši, precej daleč proč od ulice, v katerih se je vršil sprejem; in mislilo se je, da ne Čitalnica, temveč posamni Slovenci naj pokažejo, kakošni so in to so storili: g. dr. Omulec, g. Gomsij in g. Mikl, okrasivši z velikimi, slovenskimi zastavami svoje hiše, ker ravno v bližini njihovih hiš vršil se je sprejem novih od železnice pripeljanih zvonov in za tem sprejem mil. knezoškofa. Tako so omenjeni gospodje storili svojo narodno dolžnost, s svojo požrtvovalnostjo povišali slovesnost, kakoršne še Ormož ni doživel in je najbrže tako hitro ne bo; niso ničesar pozabili, ničesar zanemarili, tudi niso bili dolžni Posojilnice, lastnice hrama, opomeniti, da naj ona zastavo obesi, ker vsaki lastnik hrama sam vé, kaj mu je storiti in ne potrebuje nasvetov svojega najemnika.

Iz Sladke gore. (Nevihta.) Meseca julija t. l. je J. Oblak, vdovec, kovač in »advokat« iz okolice Lemberške blizu Šmarja, naš kraj zapustil, in pobrisal jo je v dalnji svet med svoje brate Nemce. Pravijo, da se on v Gradcu zadržuje. To človeško bitje je tu z menjicami barantalo, na visoke obresti denarje posojevalo, ljudi pridno toževalo in se tako od svoje »kanclije« preživilo. Vsled takega ravnanja je O. sedaj v sodnijske preiskavi; saj ga že iščejo. Še pred svojim odhodom se je ta izvoljena stvarca predrznila g. N. z neko vmazano in kosmato tožbo napasti, vsled česar bo on gotovo velike neprijetnosti imel, kedar ga v pest dobijo. Naš »oblak« je torej šel; a žal, da je 5. t. m. ob 7. uri zvečer pravi oblak v naš kraj prilomastil. Na to se nebo med bliskom in gromom stemni, črni oblak se vtrga, dež lije, voda vre od vseh strani in v pol ure je bilo vse, kakor jezero. Z visokih gor je vsa prst odplavala in zasula nam je polje in travnike. No drugi dan se je oblak od severa zopet prikazal in nam je v svoji neprizanesljivosti vse naše občinske ceste, pota, brvi, mostove, mline in druga poslopja jako poškodoval, katero nesrečo je naš župan, Matevž Majcen precej slavnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu v Celje naznanil. Sam Bog nas varuj torej oblaka in črnih oblakov! Naj bi le ostali enaki oblaki pri svojih bratih!

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Ustanovna veselica »kmetskega bralnega društva«.) »Mi vstajamo — in vas je strah«. Kadar koli se čita v kakem slovenskem listu, da se je tu in tam ustanovilo bralno društvo ali čitalnica, vselej se človek z radostjo spominja besed »Slovan gre na dan«. Kolikega pomena in kako potrebna so dandanes bralna društva, vé vsak

zavedni rodoljub. Tudi pri nas so nekateri narodnjaki začeli misliti na ustanovitev »kmetskega bralnega društva«, kajti nikjer ga menda ni toliko potreba, kakor pri nas, ker vedno hujše nam piše in preti pogubni sever. Predložili smo pravila c. kr. namestnji, katera nam jih je potrdila s odlokom, dne 16. junija t. l. štev. 14.153. Pa kakor strela iz jasnega neba, zadela je ta novica naše Nemce, posebno našega »barona«, občinskega predstojnika Pistorja. Ni nam nasprotovala gosposka pri c. kr. namestnji v Gradcu, hoče nam nasprotovati pa naš »prijatelj«, kar mu bode v njegovi moči kot občinski predstojnik, da nam zmanjša in prikrajša ustanovno veselico. Izrekel se je, da nam ne bode dal dovoljenja za godbo in čez deseto uro na večer se ne sme živa duša več znati v krčmi, kjer bode veselica. No, bomo videli, ako je on sam gospod na svetu. Tudi je rekel, da tega v njegovi občini ne trpi, da bi se od vseh strani zbrali ljudje (»ti bindišarji«) in tukaj njega obrekovali. Prazna domišljija; se pač ne bomo brigali za vas Nemce. Iz tega pa vidimo, kaj vse zmore grdi fanatizem in sovražstvo do Slovencev in vsega, kar je slovenskega. Gosp. predstojnik pa menda tudi misli, da bodo povabljeni gospodje »bindišarji« koj prišli s planjkami k nam nad tukajšnje »privandrace«, ker hoče na dan veselice poklicati tudi dva moža iz Jarenine s puško in bajonetom. Naj bode prepričan, da na ta dan bodo si le miroljubni Slovenci iz vseh krajev po prijateljski v roko segli. Goričan.

Z Murskega polja. (Razno.) V četrtek na dan sv. Rešnega telesa nas je zaran pozdravil in razveselil že od dolgo zaželeni dež, ker še letos ni bilo takega deža po Murskem polju, da bi primerno zemljo namočil. Najslabše je šlo za živino, ker se je suha polaga porabila, a trava je slabo rastla in zavoljo tega je živini cena za četrtno pala. Zdaj nam je večdnevni dež dobro zemljo namočil in še bo vse oživel. V jeseni zarano ozimina posejana je jako lepa, bodi si žito ali pšenica, krompir, koruza in oves niso povoljno rastle, pa zdaj se je vse popravilo, enako je z deteljico in drugim. Po polju je sadje v zimi pomrznilo, kar pa ni pomrznilo, je lepo odevel in so nekatere jablane rodne, a slive pa pra jako povsod po polju in po goricah. Trta je pa v jeseni po nižavah pozebla in je tam manj grozda; po visokih prostorih pa, ako se je že več let škropilo proti peronospori, je se prav dosti grozdja prikazalo in je prav lepo grozdčje in kaže se za dobro letino, ako ne pride na vzmes kaj. Bog nam daj in Bog nas obvaruj vsega hudega! Neškropljene gorice so pa pač jako oslabele, pa od letos naprej bo se že škropilo. — Gosp. J. Gomilšek, tržan v Ljutomeru je umrl. Bil je od vstanovitve posojilnice Ljutomerske vrli njen uradnik, vrli Slovenec in vrli podpiratelj vsega dobrega. Nepričakovano se je slišal glas dneva 11. maja vsem znancem in prijateljem. Mož že prav zdrav ni bil več let in zatoraj je tako naglo umrl. Da ga je spoštovalo vse blizo in daleč, je bil dokaz dneva 13. maja pri njegovem pogrebu. Nešteta množica ljudij ga je spremljala na Ljutomersko pokopališče, krsta je bila pokrita z vencami od raznih stanov in društev. Ker je bil podporni ud gasilnega društva na Cvenu, so se tudi vrli ognjegasci vdeležili v polni obleki in s polnim moštvom pogreba.

Iz Makol. (Novi nadučitelj.) Kakor čujemo, je c. kr. deželno šolsko svetovalstvo v Gradcu gosp. Jožefa Svetlin, dosedanjega podučitelja v Kamnici pri Mariboru imenovalo za nadučitelja v Makolah. Imenovani gospod je, kakor se nam zatrjuje od različnih strani, prav spreten učitelj, izurjen organist, veren kristjan, in k temu še tudi iskren slovenski rodoljub, tedaj po vsem moč, kakoršnega smo si vsi želeli. Bogu bodi hvala, ker rodoljubni in verni učitelji so velika dobrota za

vsako župnijo. Slišali smo, da se je bilo za razpisano tukajšnjo nadučiteljsko službo oglasilo dvanajst prošnikov iz bližnjih in dalnjih krajev, med njimi tudi več starejših, dobro zaslužnih učiteljev. Častitamo g. Svetlinu prav iz srca, da se mu je posrečilo v takih razmerah službo dobiti. Veselo ga bomo sprejeli. Le skorej naj pride in svojo novo službo nastopi!

Iz Dola pri Hrastniku. (Bralno društvo.) Bil je zares lep in nam nepozabljiv dan 13. avgust! Naš mirni Dol je bil ves v praznični obleki in ljudstva od blizo in daleč se je kar trlo. Vsa vas v narodnih zastavah je kazala, da se v njej kaj veselega godi. In tako je tudi bilo: ustanavljali smo namreč »Bralno društvo.« Mi Dolanci pokazali smo, da smo vneti za katoliško-narodno stvar, naši vrli sosede in gostje pa so v velikem številu priznavali ustanovljenje tako potrebnega društva. Vsa hiša g. Peklarja v spodnih in zgornjih prostorih bila je prenapolnjena domačinov in gostov, in velikim morali so zunaj mize pokriti. Posebno hvalo izrekamo tukaj našim bratom in sestram onkraj meje, požrtvovalnim vrlim sokolcem iz Zagorja; 21 izbornih pevcev in pevk prišlo je zapet našemu društvu prvi pozdrav; njim pa so se pridružili še drugi gospodje iz Zagorja. Za njimi prišlo je v največi vročini in urnih korakov preko Ojstrega 18 pevcev iz Trbovelj s svojim načelnikom. Nismo se nadjali, da že tudi tako izborna pojó, ker so še le letos si društvo ustanovili. Pa še eden izvrsten mešani zbor nas je počastil, namreč iz Laškega trga pod vodstvom gospoda Flísa; bilo jih je tudi 11, tedaj 50 pevcev in pevk. Ne vem, če so že kateremu društvu v tako obilnem številu peli pri zibelki. Najprisrčnejša hvala vsem! Točno ob 3. uri popoldne otvorijo č. g. župnik Anton Fischer s prisrčnim, pozdravom veselico in zborovanje, končavši s trikatnim živio na presvetlega cesarja, v kateri klic je vse ravzoče ljudstvo gromovito zaorilo. Ko konča Zagorski mešani zbor prelepo pesen »pri peči«, priveže zadnjim besedam:

„Poln težav je in britkosti
Začetek vsake učenosti.“

slavnovstni govor novoizvoljeni predsednik č. g. Anton Šebat, navdušujoč navzoče po geslu »Bóg in narod« za novo društvo. Sklepne besede po pesniku Gregorčiču:

„O mati moja domovina,
Ljubezen moja ti edina,
Ti moja skrb in bolečina,
Bog čuvaj dobrotljivi te,
Bog živi te, Bog živi te!“

povzročile so zopet, kakor iz enega grla, po sobanah glavni živio. Za tem se je vpisalo domačinov in bližnjih sosedov 123 udov. Krasen začetek! Vesele slovenske pesmi pa so vmes popevali navzoči trije pevski zbori. Tudi dva brzojava izrekla sta svoje veselje nad ustanovo tega društva: 1. »Novemu bratskemu društvu gromovito živio! Živeli osnovatelji in udeležniki. Zagorski Slovenci.« 2. »Novega boritelja za narodno idejo presrčno pozdravljajo izostali Slovenci v Laškem trgu. Bog in narod.« Ni čuda tedaj, ako pravijo, da Dolanci še take veselice imeli niso ali ako Bog da in sreča junaška, bomo jo zopet imeli. To je bila še le — botrina.

Iz Gotovelj. (Svarilo.) Redkokedaj se oglasi kdo iz naše prijazne vasice s kakim dopisom v »Slovenskem Gospodarju.« No, saj pa tudi ni čudo; dela imamo do vrh glave in naše roke so okorne ter ne znajo peres gladko voditi. Zato pa tudi meni ne zamerite, če Vam danes bolj po domače nekaj povem, kar se mi v zadnjem času pri nas ne dopade. Navajeni smo bili dosedaj, da so nas Gotoveljske fante povsod čislali in nas celo v časopisih kot zavedne in mirne mladeniče hvalili. V zadnjem času pa so začeli neki še mlečnozobi in golobradi srboriteži po noči okoli tuliti in divjati ter celo mirno iz dela se vračajoče fabričane s kamenjem napadati ter

jih brez uzroka pretepavati. Kot starejši Gotoveljskih fantov čutim se dolžnega, da te mlade paglavce resno posvarim, da nam ne bodo nečasti delali in morali se celo pri sodnji zagovarjati. Po noči se ne spodobi okrog divjati ter nočnega miru kaliti. Če se še enkrat kaj enakega pripeti, kakor minoli petek večer, vzeli bomo starejši in pametni fantje namočeno vejo in korobač v roke ter bomo te srboriteže, ki se še ne vedo po fantovsko vesti, prav pošteno našeskali, da se jim ne bode več ljubilo, ljudem nagajati in celej fari sramoto delati. Toliko za danes v resno svarilo in poboljšanje! G.

Iz Dola pri Hrastniku. (Svečanost.) V četrtek na predvečer rojstnega dne presvitlega cesarja napravili so Hrastničani umetno razsvetljava na visoki skali, prek katere so še pred nekaj leti urno, kakor blisk leteli po zraku s premogom obloženi vozovi. Krasno bilo je v tihi noči gledati velikanski kres, in lučice, ki so v različnih barvah visoko čez skale se podile v nebo, kakor bi hotele se med zvezdice uvrstiti; vmes odmeval je po zavozu bučeči grom iz velikih topičev, in razlegali se vbrani glasovi domače godbe. Počasno in mirno pomikal se je polumesec od visokega hriba tja na Hrastniško skalovje, kakor bi hotel tudi zvedeti, kaj se je danes zopet tako iznemirilo na tej tihi zapuščeni skali. V petek pa se je streljalo v Dolu, kamor je k sv. maši ob 8. uri prišlo nekaj gospóde in mnogo ljudstva. Kaj milo pa mi je bilo pri srcu, ko je h koncu sv. opravila okolu 500 šolarjev prav navdušeno zapelo cesarsko pesen.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Ker so skoraj vsi ministri na dopustu in torej ne na Dunaju, je vse politično delovanje na miru in listi imajo svojo težavo, da napolnijo svoje predale; kar se v njih piše, ni veliko več vredno, kakor besede politikov — pri pivu. — Med delavci na Dunaju, pa tudi po drugih večjih mestih se razpravlja vprašanje, kaj naj storijo, ako se v naši državi ne vpelje splošnja volilna pravica. No, če se le-ta tudi vpelje, zato še ne bode stanje delavcev bolje, vsaj tako, kakor si ga želijo, kajti tako sploh ni mogoče. — Strah se lotéva Dunajčanov, ker je kolera že v mestu. Za-njo je doslej umrl še sicer le eden delavec, toda kdo zna, če se strašna morilka ne loti svojega dela z večo močjo?

Češko. Pri Mladočehih je nevarno, da se ne razcepi njih stranka na dvoje. Dr. Gregor, lastnik »Narodnih listov«, je trd mož in ne trpi, da še kdo drug kaj velja, če mu on ne privoli veljave. Poslanec dr. Masaryk najbrž odloži svoje poslanstvo, ker si je z dr. Gregrom v navskrižji.

Štajarsko. Ni še bila rakev nad pokojnim knezoškofo sekovskim zaprta, pa so liberalci že ugi-bali, kdo da postane škof v Gradci. Ni treba nam reči, da je to njih ugibanje, kakor prerano, tako neslano! — Med nemškimi konservativci se dogovarja več mož, ne kaže-li, da se osnuje v državnem zboru katoliška stranka? Nekateri možje, izlasti gornje-avstrijski so za to, drugim pa se dozdeva, da še ni za tako stranko prava doba. Kedaj pa tedaj pride?

Koroško. Veliko je upanja, da se posreči slov. rodoljubom napraviti v Velikovecu ljudsko šolo za slov. otroke. Se ve, da bode ovér še veliko, toda postava govori za potrebo take šole in samo »nemška pravica«, kakor se dobi v tej deželi, se ji zoperstavlja. — Ljudstvo se toži, da so poti v Podjurski dolini slabi, ali niti c. kr. okr. glavarstvo niti nemški (?) župani z baurndom vred se vam ne zmenijo za to!

Kranjsko. Na volilnem shodu v Novem mestu je poslanec Šuklje imel polno vrečo hvale za dež. vlado in od nje upa vse najboljše, zato se on drži — »napredne stranke«. Na to mu bodi, ali da zanaša razpor sedaj že tudi med slov. poslance, to mu naj prizanese, kdor more! Slov. rodoljub, posebno na Štajarju, pa mu za to ne vé hvale. — Ljudje so jako nejevoljni, ker se dela na Dolenjski železnici celo o praznikih, da-si za to ni potrebe. Čemu torej oskranjevati sv. dneve?

Primorsko. Za dež. poslanca v Tolminskem okraji izvoli se najbrž grof Albert Coronini; nasproti pa mu stoji župan v Tolminu, zagrizen Lahón! — Otroški vrtec v Trstu se odpre jutri, dne 1. septembra. Ni dvoma, da vpišejo slov. stariši svoje otroke va-nj, če jih tudi laški moževi motijo, kjer je le in kolikor je mogoče.

Hrvaško. Madjari se kažejo tudi na Hrvaškem za ljute gospodarje ter nastavljajo po vsej deželi Madjare za urednike, posebno v službah, v katerih je lepa plača. Domačih take službe ne dobi nihče, ali le če se zapiše madjarstvu.

Ogersko. Na večih krajih je bila letos že s pomladi kolera, toda prikrivali so jo, sedaj pa je imajo toliko, da je prikriti ni več mogoče. — Nekoliko je utihnilo sedaj o civilnem zakonu, vendar pa skrbijo judje, da se ne pozabi. — Se vé, da je njim tak zakon voda na mlin, ker so bogati in bi se radi ženili v plemenitaške hiše. Sedaj še to ni mogoče, ker jih loči vera. Tistokrat pa ne bode več vprašanja za vero, le za denar

Vunanje države.

Rim. Da so sv. oče v Rimu frامasonom najbolj na poti, zna ves svet, ali tudi oni sami to priznajo, kedar se izpozabijo. Tako v zadnjem času Clemenceau, ki obžaljuje, da so sedanji sv. oče »modri in da gledajo dalje, kakor drugi ljudje«. Zadnje je že resnica, kajti namestnik so Kristosa, skala na morju in upamo, da se ob njo razbije tudi ladija frامasonov.

Italija. Ta država je mlada, vsaj v toliki meri, kakor se nam kaže od leta 1870, vendar pa hira, kakor starec, ki še živi, toda le v spominih na mlada leta. Kakor sedaj, tako se Italijanom še ni lahko kedaj godilo, kajti nekaterim manjka živeža, drugim zdravja, vsem pa denarja. Vsled tega pa je po mestih že vsak drugi, ki na tihem kolne—zedinjeno Italijo.

Francija. Republikanci so pri zadnjih volitvah zmagali, toda Bog zna, zakaj teh volitev niso prav veselili. Držijo se nekako klaverno, kakor da bi sami ne zaupali prav tem volitvam. No brez sile se že niso izvršile. — Predsednik republike je dal velik obed ter je hotel s tem pokazati, da je ozdravel, govornica pa nikakor ne utihne, da je bil ta obed ljudim le pesek v oči t. j. da bi verjeli na njegovo zdravje, če prav bi ga ne bilo.

Anglija. Vlada trdi, da je angleško mornarstvo sedaj dobro in da se ni bati za-nj, ako pride do vojske na morju. — Zoper homerule, novo irsko ustavo, ščuje se vedno od naprotnikov ministra Gladstone in če pride do novih volitev, v resnici ni gotovo, če še dobi večino za-se.

Nemčija. Vojvoda Ernest v Gothi je umrl in drugi sin angleške kraljice, princ Albert je njemu naslednik. To Nemcem ni čisto povolji. Oni bi najrajši videli, da vojvodina preneha ter se združi z nemškim cesarstvom, ali to ne gre tako lahko, brez hrupa.

Rusija. Že dalje časa ima le-ta država trgovinsko vojsko z nemško in obé državi imate od nje škodo, ker se blaga veliko manj razprodaja. Vsled tega dobite tudi manj davka, ali obé ste ponosni ter nobena noče reči prva: Zadosti je, poravnajve se! Nam in sploh so-

sednjim državam pa je to prav, ker razprodamo zato tembolj mi, če imamo kaj blaga, katero se ondi spravi v denar.

Bolgarija. Letos je nenavadno dobra letina v tej državi in kar je posebej dobro, je to, da ljudje lahko spravljajo pridelke svoje pod streho, ne da imajo strahú pred kako politično homatijo. To je veliko vredno v mladi državi.

Turčija. Ker obhaja sultan Abdul Hamid letos neko obletnico, zasedenje prestola vseh mahomedancev, zato se pričakuje, da bode pomilostil več jetnikov, izlasti takih, ki dihaajo sapo v ječah le zato, ker so se pregrešili zoper njega ali njegovo vlado.

Afrika. V nemški Afriki ali Kamerunu so domačini zopet prišli za orožje in bi radi napodili Nemce iz dežele. Doslej pa so imeli nesrečo ter je njih čete nemška vojska popolnem pobila.

Amerika. V združenih državah ne vedo prav, ali naj obdržijo samo zlati denar ali pa poleg njega tudi srebrnina v veljavi. Pri zadnjem glasovanju ni prišlo do odločbe. Velja že torej oboje, zlato in srebro. — Pri razstavi v Chicagu bode primanjkljaj in kakor se računí za več milijonov dolarjev. Smola!

Za poduk in kratek čas.

Pri Miklovi kapeli.

(Priobčil Fr. Muršič.)

(Dalje.)

„Kaj ljudstva pomenja ogromna množica,
Ki v cerkvico belo radostno hiti?
Zakaj li veselje presladko iz lica,
Mladini, starosti se svitlo žari?
Zakaj tako glasno zvonovi pojó,
In strel se razlega čez dol in goro?“

»In ova cerkvica tam vrh goré?« prašáš me rado-vedno, potrpežljivi spremljevalec moj. Ej, to je cilj najinega potovanja, to je torej Miklova kapela! Oj, bodi mi tisočkrat pozdravljena, ti cerkvica bela! Se kot šibek deček sem tako srčno želet, videti te, priromati k tebi! In danes čez dolgo vrsto let izpolnila se mi je srčna želje, doletela me je izredna sreča, da te pozdravim, da v tvojem svetišču zadobim pomoči in tolažbe!... Stopiva noter, prijatelj moj! Viž, kako krasen pogled! Sredi oltarja stoji krasen kip, predstavljajoč Marijino vnebovzetje. Glej, ravno polaga blaga gospa Miklova nebeški kraljici prekrasen, zelen venček na glavo v znamenje goreče ljubezni in otroške udanosti, sin njen visokošolec J. Mikl pa ji pomaga pri tem lepem poslu! In kako sta že nakitila in ovenčala iz živih, pisanih cvetov celo kapelico! Krasni podobi Srca Jezusovega in Srca Marijinega ste kaj lepo ozaljšani; sv. Alojzij in sv. Ana tudi nista porabljeni. Prelepi kip sv. Roka ob steni obdaja krasen venec; ravno tako so tudi svečniki, sveče, ves oltar i. t. d. krasno nakinčani od pobožne rodbine Miklove.

Mrak se je vlegel čez dol in goró, množica vernega ljudstva zbira se okolu cerkvice, gori pa iz visokih lin zaslišijo se kar naenkrat zvonovi ter prično tako milo zvoniti in pritrkavati: Ave Marijo. V tem trenutku pa zadoni tudi vesela godba Svetinjskih godcev, zahrúši strel za strelom, pobožno ljudstvo pa vze v lično cerkvico in vsi kakor iz enega grla začno pobožno moliti: Zdravo Marijo! Že brli lučica pri lučici ter razsvetljuje sveti kraj, »večna luč« pa te opominja, da je tu pričujoč sam Jezus Krístus v presv. Rešnjem telesu. Odmolivši Ave Marijo podamo se venkaj in evo ti krasnega prizora: umetalni ogenj razsveti nenadoma vse navzoče v raznovrstnih barvah. Ta nenavadna prikazen

vname in navduši še bolj pobožno množico, veselje kipi in narašča vidno v srcu vernega ljudstva, ki že komaj pričakuje jutrajšnjega dneva. Končno pa se oglasi gospa Miklova rekoč: Zdaj pa še pojdemo skupno v cerkvico zmolit en očenaš in čast Mariji, da bi nam izprosila na jutrajšnji dan lepo vreme.« Rečeno, storjeno. Prošnja naša bila je uslišana, kajti akoravno še je isto noč precej deževalo, vendar je bilo prihodnji dan najlepše vreme.

Pred dvajsetimi leti je bila na tem kraju, kjer stoji danes tako krasna cerkvica, še gosta šuma. Za vse dobro in blago, lepo in sveto vneto rodbina Miklova, koje lastnina je ovi kraj, dala je izkrčiti gozd ter postaviti na vrh cerkvico Marijinega vnebovzetja, ob bregu pa zasaditi zlahtno trto. Delo je bilo dogotovljeno in cerkev blagoslovljena 6. oktobra 1872. Blagoslovil jo je podarhidijakon v Ivancu M. Broz, ki je tudi prvi tamkaj služil sveto mešo. Cerkvica se je tako omilila in priljubila hrvaškemu in slovenskemu ljudstvu, da na Velike maše dan v gostih trumah roma tjekaj, prosit Marijo pomoči in tolažbe. Cerkvica še vtegne postati mnogo obiskovana božja pot. Stoji na precej visokem bregu, ki se mu pravi Gradišče, od koder je prav lep razgled daleč okrog: tu vidiš proti jugu visoko Ivanjšico in ob vznožju sv. Duha in mnogo drugih cerkev; proti vshodu zreš na širnem polju Varaždin, malo više pa Središče; proti severu pa Hum, Ormož, Sv. Lenarta, Veliko Nedeljo, Zavrče; proti zahodu pa širne Haloze, Rogaško goro, Boča in tikan do Starega grada celjskega in Miklavževega hriba i. t. d. V cerkvici se je služilo že 234 sv. maš. Duhovnikov pa, ki so tukaj opravljali sv. daritev, je že 15 mrtvih, med njimi tudi naši dragi znanci Fr. Geč, R. Šuta in M. Kolenko. Maševali pa so tudi tukaj vlč. gg. Dr. Krizanič, F. J. Bohinc, zlatomašnik Toplak, J. Trstenjak, A. Haubenreich i. t. d. se vè, da tudi mnogo hrvaških duhovnikov; kajti cerkvica leži na Hrvaškem, v fari sv. Barbare.

(Konec prih.)

Smešnica. »Sosed«, prosi čevljar Brcko, »sosed, pojdi po mojo ženo; sinoči mi je ušla, in sedaj je tako pusto v hiši.« »Kaj?« zategne Frcko, »pusto ti je v hiši? Prepozno ti je kesanje, če je šla krava že od hiše«.

Razne stvari.

(Duhovske vaje.) Te dni se vršijo duhovne vaje za čč. duhovščino naše škofije v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru. Poleg mil. knezoškofa vdeležuje se jih 90 duhovnikov in vodi jih o. Jožef Milz iz Sv. Andreja v labodski dolini.

(Slovensko društvo) obhaja 8. septembra t. l. v Mariboru popoldne ob 3. uri v čitalničinah prostorih; občni zbor. Vspored: 1. Politični položaj dr. Gregorec 2. Javni napisi, slov. uradovanje, dr. Hrašovec in dr. Rosina; 3. Obrtno društvo, g. Hribar; 4. Oskrbovanje delavcev, dr. Radej; 5. Posojilnice in hranilnice, dr. Sernek; 6. Gozdarsko društvo, dr. Glančnik; 7. Sprememba društvenih pravil; 8. Volitev novega predsednika in odbora; 9. Poljubni nasveti. Predsedništvo.

(Posojilnica) snuje se v Brežicah in je želeti, da se prej ko prej osnuje ter po njej slov. kmet izvije iz nemških krempljev.

(Okr. šolski svet.) Okr. zastop v Konjicah je volil dne 28. avgusta može v okr. šolski svet, so pa sami Nemce: dr. Lederer, A. Jaklin, Ljudvik Müller in France Possek. — Rajši torej še lutrovca, kakor pa Slovenca!

(Bralno društvo) so ustanovili zadnjo nedeljo v Šentilju v slov. goricah in mu je še isti dan pristopilo 51 udov. Več povemo v prihodnjem listu.

(Starost.) V Reki je dne 22. avgusta umrla Marija Baraga, doma iz Maribora, 103 let stara in v Očeslavcih kolar Jožef Treiber star 102 leti.

(»Radogoj.«) V Ljubljani so si rodoljubi osnovali društvo v podporo slov. dijakov. Ime je društvu Radogoj in nabranih je že 20.000 kron v namen društva, 1200 kron je od škofa Strossmayra.

(Vojaške vaje.) V prihodnjem tednu se vršijo velike vojaške vaje med Premyslom in Lvovom do ruske meje. Pri njih bode tudi sviteli cesar in več tujih častnikov.

(Odvetništvo.) V Mariboru je odprl dr. Karol Tschebull svojo odvetniško pisarno in kakor piše mož svoje ime, tak je tudi po svojem misljenju.

(Bela žena.) V nedeljo 27. t. m. je umrl na Slatini početrteški zdravnik Dr. Al. Vaculik. Večer je bil še v gostoln pri večerji, okoli 9. ure pošlje po duhovnika in kmalo po prejetih sv. zakramentih je izdihnil. Ljudstvo žaluje po tem starem zdravniku, pri katerem je rado iskalo pomoči.

(Veselico) priredé dijaki slov. goric v Ljubomeru dne 3. septembra v gostilni g. J. Vaupotiča v korist dijaške kuhinje v Mariboru.

(Ljudska veselica) bode dnè 3. sept. t. l. pri Sv. Marjeti niže Ptuje v spravo brizgalnice. Začetek ob 4. uri popoldne. Prostor: Brumnov gaj. Če je določenega dnè slabo vreme, preloži se veselica na 8. sept. Osebna vabila se ne razpošiljajo. Prireditelji.

(Prusaštvo.) Po naših mestih imamo ljudij, ki živijo od slov. kmetov in uživajo pravice avstrijske države, ali njih srce je — na nemški zemlji. Kar velja v slavo »nemškega rajha«, to jim je »sveto« in vredno, da se praznuje svečano — pri pivu. Tako se proslavlja dnes bitka pri Sedanu skorej po vseh nemških mestih in trgih naših.

(Polom.) V Celji je prevrgla trgovina: Gustav Schmidl in dr. Dolga je pri 200.000 gold. blaga pa je pičlo malo. Schmidl je bil velik Nemec v mestnem zastopu in prijatelj dr. Neckermanna.

(Sejem.) V soboto je bilo na sejmu v Mariboru že jako živo, žita pa ne veliko. Ščetinjadi se je razpečalo 290 po jako visoki ceni. Tudi krompirja je bilo veliko na sejmu, največ pa kureline in sadja.

(Železnica.) V Mislinji pri Slov. Gradci je bilo dne 22. avgusta posvetovanje o železnici iz Velenja do Dravberka. Obljubili so za novo železnico 130.500 gold. in je torej upanja, da tudi dežela ne zaostane ter se prične tako v resnici kedaj delo za novo železnico.

(Strela.) Dne 22. avgusta udarilo je pri Sv. Petru v Savinjski dolini v poslopje Jožefa Lenka ter je ubilo konja in troje krav, vendar pa poslopja ni vžgalo.

(Hudodelstvo.) V Biskupcu na Hrvaškem so zajeli dva berača, Antona in Karola Ferk, doma na nemškem Štajarji. Živela sta ob beračiji in da so jima ljudje raji dajali, vodila sta s seboj bolne otroke, katere sta sama popačila. Eno dekle je bilo slepo, a ona sta mu oči staknila, drug deček pa je kruljev in »pukljiv«. Ona sta ga vklepala med deske tako dolgo, da se mu je hrbtišče skrivilo in rane na nogah odprle. Strašni ljudje!

(Slovstvo.) Pri D. Hribarji v Celji je izšel prvi zvezek »Pavline Pakove zbranih spisov« in v Ljubljani v »Narodni tiskarni« A. Askerca »Izlet v Carigrad« Prvi velja 2 kroni, zadnji pa 40 beličev brez pošte.

(Kmetijska podružnica v Šmariji pri Jelšah) zboruje v nedeljo dne 3. septembra ob 3. uri

popoldne v Jagodičevem gostilni sé sledečim vspešdom: 1. »O porabu sadja ter o pripravi jabelčnika«, govori potovalni učitelj gospod Ivan Bele; 2. Razgovor o moštni esenciji, o koruzni vešči in o rudečici svinj, 3. Slučajnosti. K prav obilnej udeležbi vabi najuljudnej odbor.

(Požar.) V Frankolovem je dne 10. avgusta zgorelo gospodarsko poslopje Katre Vodenjak in je hudobna roka kriva požara. Zgorelo je pet vozov in vsa krma.

(Enakopravnost.) Uni ponedeljek je bila pri c. kr. okr. sodnji v Celji razprava zoper kr. šol. svet v Skomrah. Pri tej je zastopal tudi Nemec dr. Artens finančno prokuraturo in kr. šolski svet vrli Slovenec Val. Založnik. Človek si torej lahko misli, kako gladko je tekla ta razprava.

(Čevlje) je ukrales nek viničar v Sternovem mlinu v Mariboru ter jih je kar v vrečo med moko vteknil. Mlinar pa je še pomagal deti mu jih na rame, se ve, da tega ni vedel. Čez teden dni pa je viničar jih že nosil in se tako izdal za tatú.

(Samomor.) Večer 17. avgusta se je v Kalobji vstrelil Anton Žogan potem, ko je bil hudo razgrajal nad svojo nesrečno rodbino. »Korajžo« za to si je dobil iz žganja.

Loterijne številke.

Gradec 26. avgusta 1893: 82, 68, 90, 69, 42
Dunaj „ „ 63, 52, 35, 26, 55

Za lovski čas

priporoča

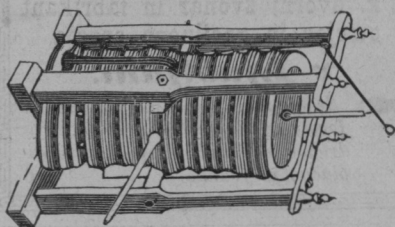
JANEZ ERHART,

c. kr. dvorni puškar

v Mariboru ob Dravi

bogato zalogo lovskih pušk raznih sistemov, kakor tudi pušk Flobertnih in za tarčo, pištol in revolverjev. Vsakovrstnih nabojev, in lovskih rečij po najnižji ceni. 2-3

Popravki se točno in brzo izvršujejo.

Vsakemu kovaču in ključarju je dobro znano, kakšna dobrota in koliki dobiček je za njegovo rokodelstvo **dober meh**. Dozdaj smo si morali dobre mehove iz Dunaja in drugih dežel prav drago naročevati; zdaj jih dobimo doma in to prav izvrstno in pa cenejše pri mojstru **Matija Zupan v Kropi na Gorenjskem**. Jaz sem od njega dva meha kupil, s katerima sem jaz tako zadovoljen, da po pravici morem tega domačega mojstra prav gorko priporočati.

2-3 P. Skale, učenik podkovstva.

Glavovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Brielju in Tunisu.

Želodčeva tinktura
lekarja G. Piccoli-ja
v Ljubljani

je vspešno **dietetično sredstvo**, katero krepek in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornu pospešuje. 5-12

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehtja 5 kg) za 5 gld. 26 kr. Poštino plača vedno naročnik.

Graščinsko oskrbništvo

Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold. 15

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljša karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 28

!! Delavci !!

Dne 24. avgusta se začne delati železnica v gornji Murški dolini (Ober-Murthal). Dobri delavci dobijo delo za daljši čas in z dobrim zaslužkom. Za delo je vprašati v Muravi (Murau). 2-3

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je

„Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom... 85 kr.

„ „ „ „ s kopčo 95 „

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in trdko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po gld. 2-10. 6-15

Leopold Tratnik
v Ljubljani
sv. Petra cesta štev. 27
filiala v Mariboru
Domgasse
št. 1.

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinejše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalozah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikelnja itd.

Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 7-12

Mesto tajnika

pri okrajnem zastopu v Šmarji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) je razpisano do 15. septembra 1893.

Letna plača znaša 400 gold. Kedar je tajnik po poslih zunaj pisarne, ima na dan 1 gld. 20 kr. dijet. Ob novem letu dobi remuneracijo, če to odbor za primerno spozna.

Okrajni tajnik lahko ob enem opravlja posle pri občini trg Šmarje in posojilnici, za kar dobi posebe plačo.

Popolno znanje obeh deželnih jezikov se zahteva.

Prošnje na okrajni odbor morajo biti lastnoročno pisane in kolekovane.

V Šmarji, dne 26. avgusta 1893.

1-2

Načelnik.

Štajerska deželna zdravilnica Rogačka-Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane.**

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravateljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina, vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevosočno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah. 8-8

Preselitev in priporočba!

Z dnem 31. avgusta t. l. se preselim iz poslopja Brežiške hranilnice v hišo št. 20 nasproti lekarne ter se svojim dosedanjim, častitim naročiteljem za njih, od leta 1879 do sedaj mi skazano zaupanje najtopleje zahvaljujem in priporočam, da me blagovolé tudi tu še dalje obiskovati.

Ob enem vljudo priporočam svojo zalogo moških, ženskih in otročjih čevljev po najnovejši modi in kolikor mogoče, nizkih cenah s solidno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Sollner,
čevljarski mojster.

2-2

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

☛ po najnižji ceni. ☛

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani ceniki brezplačno in franc. 8-20

Prodaja kmetijskega posestva.

V ponedeljek, 4. septembra t. l. bode se lepo kmetijsko posestvo — Lovrenčičevo v Dobrenji — vkup ali na kose za želarje oddalo; oral za 200 gold. s hramom vred. Posestvo obstoji iz lepega rodnega sadunostnika, travnika, njiv in lesa in gorice. Oddaja se začne ob 10. uri zjutraj pri Matiji Muršecu v Št. Ilju.

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgom in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sostave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5let-letnemu poročstvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v Ljubljani.

☛ Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Po-
drobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 6

Lekarna „Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15,

Wien.

Kričistilne kroglice,

nekdanj imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Živiljska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodca, slabo prebavljanje itd. Steklenica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacetične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, n ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

☛ Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 12—12

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za rane, otekline itd. posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.